

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Riegrov govor.

V nedeljo je imel v Kolinu na nekem shodu staročeski vodja važen političen govor. Ta govor je vzbudil veliko pozornost ne le zaradi svoje vsebine, temveč tudi zaradi osebe Riegrove same. Če tudi dr. Rieger ni več deželni in državni poslanec, vendar je na Češkem mnogo ljudij, ki ga spoštujejo zaradi njegovega domoljubja in politične skušnosti. Posebno poslednji čas je ime Riegrovo ne kako popularno postalo, od kar se jo očevidno pokazalo, da tudi Mladočehi tako hitro ne dosežejo obnovljenja češkega državnega prava, in je mladočeski vodje na Dunaju vedno bolj zavijajo v tir nekaj toliko obsojane staročeske politike, videč, da s svojim radikalizmom ničesar ne opravijo.

Dr. Rieger je pred vsem priporočal skupno delovanje vseh čeških strank. Ta svet je sam na sebi jako dober, kajti le s skupnim delovanjem se dajo velike stvari doseči. Seveda je drugo vprašanje, če se bode to skupno delovanje tudi dalo doseči. Baš sedaj se razširja po Češkem in Moravskem klerikalizem, ki ima namen podkopati tla drugim češkim strankam. Močno oporo ima klerikalizem v veleposestvu. Druge stranke v veleposestvu ne morejo imeti zaupanja, ako podpira tako herostratsko delo. Poleg tega je pa veliko vprašanje, če bi veleposestvo tudi hotelo vzajemno postopati s drugimi strankami, ako se mu ne prepusti vodstvo. To pa ni mogoče. Ne glede na to, da koristi veleposestnikov in drugih stanov se v vsem ne vjemajo, že samo po sebi ne gre, da bi imeli vodstvo ljudje, ki zastopajo le nekaj sto rodbin in bi za njimi capljali poslanci, ki zastopajo milijone naroda. Dokler se veleposestniki domišljajo, da so nekaj več, kakor drugi, bode skupno delovanje z njimi težavno. Zato pa mi ne gojimo sanguiničnih nad, da bi vsled Riegrovega sveta se že dosegla jedinstvo mej Čehi.

Malo posluha je dr. Rieger našel pri Nemcih. Klical jih je, naj se s Čehi pobotajo na podlagi enakopravnosti v vsej deželi in pomagajo obnoviti češko državo. Izrekel se je naravnost zoper zaključeno nemško ozemlje. Naglašal je, da bi zlasti na severnem Češkem si osnovali z zaključenim nem-

škim ozemljem nekako Trento. Če tudi je dr. Rieger jako prijazno govoril o Nemcih, vendar danes Nemci še niso za to pridobiti. Sedaj zahtevajo pred vsem omejitvev okrajev in ločitev uprave sploh po narodnostih.

Tudi za obnovljenje češkega državnega prava se ne dajo pridobiti. Sedanje stanje Nemcev na Češkem ni tako, da bi upali, da se bode jim bolje godilo v obnovljeni češki državi. Hoteli bodo poprej imeti jamstva, da se njih narodnosti ne bodo kratile pravice, ter se ne bodo zadovoljili s podobnimi obljubami, kot jih je delal dr. Rieger, da se bodo potem upeljali zakoni v varstvo manjšin in uredilo šolstvo za obe narodnosti pravično. Sploh je pa pomisliti, da se Nemci že desetletja upirajo obnovi češkega državnega prava, da so se v tej borbi že vživeli in se to mišljenje ne da kar tako iztrebiti. Tudi je poprej treba, da se Nemcem izvije iz rok gospodstvo na Moravskem, poprej se gotovo ne odločijo za kako spravo s Čehi na podlagi narodne enakopravnosti. Nemcem je povsod, dokler so v večini, narodno vprašanje vprašanje sile, šele potem, ko so v manjšini začno govoriti o pravičnosti.

Sicer pa o češkem državnem pravu nimajo govoriti samo češki Nemci, temveč bi moral v tako preustroju države z dvetretjinsko večino privoliti državni zbor. Take večine se pa dandanes še ne more dobiti. Ne le Nemci, temveč tudi druge narodnosti bi se utegle upirati taki preosnovi države, ker bi se bala, da bodo potem izročene Nemcem na milost in nemilost. „Politik“ je jedenkrat s češkega narodnega stališča bila proti priklapljenju Dalmacije Hrvaški, ravno tako bi Jugoslovani ne mogli glasovati za obnovljenje češkega državnega prava, dokler se jim dejanski ne zagotove narodne pravice.

Po našem mnenju se mora najpoprej narodna enakopravnost izvršiti, šele potem bode mogoče govoriti o daljši preustrojitvi države. To bi bilo ugodno tudi za Čeha na Moravskem in v Šleziji. Ko se to zgodi, dobi obnovljenje češke države ves drugi pomen. Ko bode jezikovno vprašanje povoljno urejeno, bode stvar pred vsem narodnogospodarskega pomena in Nemci sami bodo hitro spoznali, da bi večja samouprava dežel češke krone bila le njim v korist. Mi le obžalujemo, da Čehi, kakor vidimo, še

sedaj niso prišli do tega prepričanja. Jedino vsled tega, ker Čehi niso z ozirom na svoje državno pravo dovolj silili, da se zares izvrši ustava, je mogoče, da Nemci gospodujejo v naši državni polovici.

Hrvaško in slovensko šolstvo v Istri.

(Govor posl. Spinčića v državnem zboru dne 5. t. m.; po stenograf. zapisniku.)

(Konec.)

Jednako kakor na italijanski šoli v Opatiji trosi se tudi na italijanski dekliški šoli v Poreču. Tamkaj je petrazredna dekliška šola, tedaj petero učnih močij. Če računamo za vsako 500 gld., tedaj stane šola 2500 gld., in v jednom zadnjih let obiskovalo je to šolo 148 otrok; vsak hrvaški ali slovenski učitelj ima po toliko otrok v šoli in pri tem samo 400 gld. stalne plače.

Drugo, kar se tiče tega v Opatijo poslanega učitelja, pa je to le: Moža poklicali so v Opatijo z gotovim namenom, kajti že v prvih mesecih svojega delovanja skuša pridobivati otroke iz hrvaške šole za laško, in sicer z najnesramnejšim sredstvom, namreč z denarjem. Gotovo resnično je, da je očetu hrvaškega otroka ponudil 10 gld., da vzame svojega otroka iz hrvaške šole ter ga da v italijansko. (Čujte!) Oblastva vse to pripušča, kljub temu, da se jim je takoj po dejanju že 11. decembra to naznanilo. S takimi zaničljivimi sredstvi hoče se tam vzdrževati čisto neutemeljena in nezakonita šola.

Pri tem pa naj omenim še to, da se je v tem okraju voloskem v kratkem predlagalo, naj se prestavi troje učiteljskih mest iz tretje kategorije v drugo. Deželni odbor je bil proti temu in je rekuriral na visoko ministerstvo. Mej tem sta bila sicer učiteljica iz Voloske in pa učitelj na hrvaški šoli v Opatiji, dva zgoraj imenovanih, prestavljena v drugo kategorijo. Tretji mej njimi pa je še vedno v tretji kategoriji, če tudi on, nadučitelj pri Sv. Mateji, s 400 gld. plače, vodi šolo s 400 učenci in samo v svojem razredu podučuje 150 otrok. (Čujte!) Takih nepravilnostij ne bi smela trpeti naučna uprava.

Kako jednostransko postopajo pri nas šolska oblastva, kažejo nam načini zasedanja mest v zad-

LISTEK.

Podobe iz življenja prijatelja.

(Izvirna novela. Spisal Slavko K—j.)

(Konec.)

III.

Minulo je od te dobe 6 dolgih let. Prijatelji razkropili smo se bili v svet. Daleč za nami ostala je domovina, le spomini vezali so nas še na njo. Stoprav šest let pozneje našli smo se zopet doma.

Kakšna razlika mej prej in sedaj! Iz šibkih mladičev postali smo možje.

Kdo bi opisoval prizor in kdo pogovore, ki so se vršili. Spomini na prejšnje čase so se živo probujali v nas. Kaj čuda, da sva s Tineto rada privolila v Milanov predlog, pohiteti zopet na Vrbsko jezero.

Bilo je krašno jutro julija meseca. Ni bilo meglice na obzoru. Temnomodro razprostiralo se je jezero prd nami. Na njegovih obalah pa so se vzbujale cvetke iz trdnega ponočnega spanja in se živo lesketale v jutranji rosi. Zasedli smo parnik.

O kako vse drugače je bilo ono nepozabno mesečno noč, na katero nsm je vsem nehote vstajal spomin.

Prišli smo že blizu Maričinega doma. Prijazno je stala cerkvice na holmcu, iz katere nas je ljubo pozdravljala zvonček s srebrnim glasom, tako, da smo se pridružili ljudem in za njimi stopili v hram božji.

Pred oltarjem je bil mašnik in pred njim dvojica. Torej poroka. Nepremično je Milan gledal to podobo. Morda je mislil na srečni hip, ko bode tudi on stopil z Marico pred oltar.

Svatje se pripravljajo na odhod. Množica napravi prostor sredi cerkve. Zdaj se nam bližata ženin in nevesta. Bliže in bliže prihajata, tudi midva s Tineto postaneva nemirna, ni dvombe, nevesta je — Marica. „Marica“, izvije se v tem hipu Milanu.

Jeden pogled je Marici zadostoval, da je spoznala Milana. Prebledi, noge se ji šibijo in komaj jo jo je zemin, ki vsega tega ni zapopadel, privedel iz cerkve. Takoj zasedeta voz in Marica se je odpeljala.

IV.

Prijateljstvo je lepa cvetka v pustem življenju. A težko je najti plemenitega prijatelja, odkritosrčnega pobratima. Mi trije smo si ostali zvesti v lepi svoji zvezi. Sicer smo se razšli daleč vsak sebe, a

dopisovali smo si vedno. Milanova pisma, ki so mi dohajala, bila so sila resna, a jaz sem upal, da mu čas, najboljši rancelnik, zaceli tudi njegovo rano.

Po onem nesrečnem dogodku se dolgo nismo videli. Milan je bil čistan zdravnik.

Godilo se mu je dobro in ko si je v malem mestu zgradil lastni dom, povabil je mene in Tineta na velikonočne počitnice.

Oba sva prišla in rada sva prišla.

Našla sva Milana prijazno hišo, pred katero se je dekletce, kake tri leta staro, rumenih las, ru-dečih cvetočih lic, igralo z velikim psom.

Milan naju je radostno vzprejel.

„Lepo si si uredil gnezdo“, rekel je Tine; „mladiča tudi že imaš, a kje imaš družico?“

Milan je izpraznil kozarec in rekel: Družice nimam. Poslušajta kaj Vam povem:

Bil je sveti večer. Sedel sem pri peči in pil svej čaj. Veselo je plapolal ogenj v peči raprostirajoč blede-rudeč svit po izbi. Zunaj je tulil veter, da je človeka postalo skoraj groza. Od bližnje cerkve sem oglasil se je zvon in vabil k polnočnici. Utopil sem se v sanje iz katerih me je vzbudila postrežnica moja, rekši mi: Gospod, v veži je žen-

njih letih. Nekaj jih vam navedem. V Panatu se je preprečilo definitivno imenovanje učiteljice, neke Tučić, zaradi tega ker je soproga nadučitelja in jedina kompetentinja. Taisto se je zgodilo učiteljici Marki v Vrbniku z razlogom, da je jedina kompetentinja. V Baški je bilo određeno mesto nižjega učitelja nekemu Magašču zaradi tega, ker je bil jedini kompetent. V Dabašnici taisto nekemu Mataniću. Ta in pa Marki sta bila pozneje vendar imenovana, svojih dekretov pa še nista dobila. Igrali so se tudi z imenovanjem nadučiteljice v Baški; učiteljica Karet v okraju koprskem že leta ne more dobiti mesta nižje učiteljice, baje ker je soproga nadučitelja. Nasproti pa je bil — sedaj slede nasprotni slučaj — imenovan učitelj Tribušon za Krk, če tudi je bil jedini kompetent. Učitelj in učiteljica Maranič, mož in žena, sta bila imenovana za in isto šolo, Suzak, mož kot nadučitelj žena kot učiteljica; učitelj Zorzeron je bil imenovan za šolo v Ozoru, če tudi je bil jedini kompetent in če tudi ni pokazal značaja hrvaščine, katero je bilo pri razpisu zahteva in tega jezika sploh prav nič ni poznal. To je „justitia distributiva“ v Istri! Razložek mej prejšnjimi in zadnjimi je samo ta, da imamo v prvih slučajih opraviti s Hrvati, oziroma Slovenci, v zadnjih pa z Italijani ali pa z osebami, merodajnim Italijanom priljubljenimi. In vse to se godi pod fitmo c. kr. vlade. V Lovranu, gospoda moja, kjer se je „par force“ napravila v zadnjih letih italijanska šola, je na tej šoli nadučitelj družega razreda, jeden učitelj tretjega razreda in jedna učiteljica tretjega razreda, za hrvaško šolo pa, katero obiskuje 100 ali celo več otrok, pa je seveda še vedno dovolj jeden podučitelj. (Čujte!)

Danes sem dobil, kakor rečeno, pismo, katero tudi kaže, kako se pri nas dela pri ustanovitvi šol. V Sušajevici, v okraju pazinskem, so že leta 1888 poslali prebivalci prošnjo za ustanovitev šole; leta 1894. poslal se je načrt za zidanje te šole deželnemu šolskemu svetu v Trstu; končno je prišel vendar, te dni — po preteku dveh let tedaj — načrt na okrajno glavarstvo, toda še ni določeno, je-li načrt ugoden ali ne, tako da ljudje niti ne vedo, bodo-li mogli zidati šolo ali ne. Tedaj po preteku dveh let pošiljajo načrte nazaj in ljudje še ne vedo, kaj naj počno. Ko so hoteli tamkaj napraviti rumunsko šolo, tedaj so vsi zastopniki oblasti ... (Poslanec dr. Gregorec: Rumunsko šolo?), da, rumunsko šolo; prišli so iz Rumunske agitatorji. Ljudje namreč tamkaj govore tuli rumunsko; in agitovali so, da bi se postavila v tem kraju rumunska šola; tedaj so bili zastopniki oblastev takoj na nogah, da se napravi ta šola. Ko je pa prišla na mesto komisija in so se vsi ljulje, razun jednega izrekli za hrvaško šolo, tedaj so vsi tako rekoč izginili in postopa se tako, kakor sem preje povedal.

Samo še par besedij, gospoda moja, o učiteljsču v Kopru. Proti temu zavodu prišlo je že mnogo pritožeb, toda ne samo od naše strani, od naših profesorjev in naših dijakov, proti katerim se tamkaj zelo pogosto demonstruje, temveč tudi od italijanske strani. Izpovedati moram, da se ne morem strinjati z ureditvijo tega zavoda. Na tem se namreč

ska, ki prosi, da bi nujno šli doli k jezeru k neki bolnici; je zelo nevarno zbolela. Hitro se oblečem in grem. Tu me je že čakala stara ženica. „Gospod doktor, hitro; umira; pomagajte.“ Bila je zbegana, da sem komaj izvedel, kam naj grem. „Pri jezeru je hišica, tam je bolna mlada žena,“ pravi in hitro stopa, da komaj sopiham za njo. Hitro sva prišla na mesto. Nisem bil več tam od one dobe, kar sta me videla najnesrečnejšega človeka na zemlji. Že sem zagledal hišico, na katero me veže tolko blagih spominov. Starica odpre vrata in jaz vstopim.

V veliki temi, ki je vladala v sobici, sem komaj razločil postelj in smutno blede ženski obraz v nji. Zraven postelje je stal jerbaščak, iz katerega se je slišal otročji jok. Zapeklo me je srce ko sem spoznal, da je bolnica — Marica. Kaj bi vama pravil o tem, kar mi je povedala. Izvedel sem, da se je bila uklonila prošnjam svoje matere in se poročila z drugim, mene pa da ni prestala ljubiti. Ni se jej godilo dobro, a po smrti svojega moža je trpela celo pomankanja. Prosila me je, naj bom njenemu otroku oče in jaz sem jej to tudi obljubil. Kmalu potem je umrla. Postal sem samotar, a zadovoljen in srečen.

odgojujejo bodoči hrvaški, slovenski in italijanski učitelji. To sicer ne bi bilo slabo, toda pozneje jih združijo, tako da jih v nekaterih predmetih — in čim višji so razredi, tembolj — poučujejo v nemškem jeziku. Gospoda moja! Ta nemščina naj se poučuje kolikor mogoče kot predmet, mačiti pa se ne sme ljudij z njo v predmetih, kajti potema se ne uče niti jezika niti predmeta. O tem sem se najbolje prepričal v Kopru in pa tudi v Gorici.

V zadnjem času govori se o tem, da se na to koprsko učiteljsče razdeli, da bodo namreč italijanski gojenci ostali tamkaj; kam se naj hrvaški in slovenski utaknejo, to pa se še ne ve. Principijelno, gospoda moja bi jaz bil za to, da ostane to učiteljsče združeno, — v takovem zavodu spoznavajo se učenci raznih narodnostij, se ljubijo in to ljubezen pozneje mej ljudstvom razširjajo — samo preobraziti se mora, če je moči najti mesto, kjer bi učiteljsče lahko odgovarjale vsem zahtevam. Če pa to ne bi bilo mogoče, če se mora v resnici deliti, potem se ne sme napraviti tako, da bi morali hrvaški gojenci oditi v drugo pokrajino; kajti dosej jih malo študira, potem pa bi jih še manj, če bi bili primorani iz svoje pokrajine iti študirat drugam.

Kar se tiče slovenske ljudske šole v Gorici, ne maram izgubljati besed; samo to vprašam, dela li naučni upravi, ali pa upravi samičast, da se občinsko zastopstvo goriško z ukazi c. kr. vlade, ministerstva kakor tudi deželnega šolskega sveta, tako rekoč igra?!

Glede slovenske ljudske šole v Trstu vprašam samo, jeli naučni upravi, državi, kjer so vsi državljani jednakopravni, na čast, da toliko tisoč Slovencev, kateri imajo v Trstu nad tisoč otrok, že od leta 1883 prosijo slovenske ljudske šole (Čujte! Čujte!) in da jo po preteku 13 let vendar ne dobe. (Poslanec dr. Gregorec: Škandal!) Sedaj zadržuje prošnjo magistrat, sedaj deželni šolski svet, sedaj ministerstvo, in tako gre naprej in nazaj, Slovenci pa šole le ne dobe. Tose godi kljub vsem zakonom, to se godi kljub vsem državnim temeljniam zakonom o jednakopravnosti in jednaki vrednosti vseh narodov v državi. Tako prišel sem k gospodu kolegi Luzzattu, pri katerem tudi končam čisto ob kratkem. Včeraj je namreč tožil, kako pristransko se postopa s tržaškimi in primorskimi Italijani, da se postopa z njimi kakor s „parijami“, kako da od c. kr. vlade sploh ničesar nimajo, in menil je, da mora biti nasprotnik naučne uprave kot avstrijski liberalec — v Trstu ga imajo za konservativca — kot Tržačan in Italijan in kot Izraelit, in tudi je končal svoj govor grmeč: „Roma deliberrante, Saguntum perit“. Tržaški Italijani ne dopuste Slovcem v Trstu niti ljudske šole. Tržaški Italijanci imajo srednje šole. Državna uprava jih je hotela prevzeti tuli na svoje stroške, ali občinski zastop se je, kakor je meni znano, temu protivil. Imajo nautičke šole, imajo obrtne šole, kjer se hrvaščina in pa slovenščina niti kot predmet ne poučuje. Ta zadnje imenovana šola je za celo Primorsko, a na večino dežele se ne ozira. Italijanom podeljujejo se na vseučilišči največje ugodnosti. In tržaški Italijani, liberalci — konservativci, Izrealitje se še drznejo tožiti tukaj, da vlada postopa z njimi kot mačeha! Poznam to njih metodo. Tako se na Primorskem govori tudi od strani ces. kr. oblastev. Pogostoma se tudi govori, da je treba zatrej Slovence, da se jim ne sme ničesar pripustiti, samo, da bodo zadovoljni Italijani. Pri tem pa se lahoni dežela. Kaj pa se bode potem zgodilo z deželo, ko bode polahonjena, na to naj mislijo konzuli. (Prihrjevanje in ploskanje.)

Državni zbor.

— Na Dunaju, 14. januarja.

Važno vprašanje, kod naj teče druga železniška zveza s Trstom je že tri dni predmet obširnim razpravam v poslanski zbornici. Tudi danes so se debate največ sukale okoli tega vprašanja.

Posl. Koblar se je potegoval za železniško progno Divača Škofja Loka Celovec, povdarjaje, da je to za Kranjsko najvažnejša progna, dočim bi Bohinjska železnica kranjski nič ne koristila, Predelska pa bi jej mnogo škodovala. Steiner je obžaloval, da se vlada ni odločila za Predelsko progno ter apostrofiral češke poslance, naj se sprijaznijo z železnico čez Turo. O tem vprašanju je govoril tudi dr. Kaizl, kateri je dejal, da je pri tej stvari najvažnejše, kateri kraj naj se zvežejo s Trstom: ali Notranjeavstrijske kronovine ali Nemčija. L. 1892.

je tržaška trgovinska zbornica zahtevala, naj se zgradi kolikor mogoče kratka sveza mej Trstom in Radolfovo železnico, pa bodi to še progna Divača Škofja Loka ali Bohinjska progna. Zvezo mej severnimi deželami in Radolfovo železnico je zahtevala šele v drugi vrsti, a posamesni člani trgovinske zbornice tržaške, mej njimi Cesare Combi, so odločni nasprotniki železnice čez Turo. Pri železnici čez Turo gre najprej za interese svetovne trgovine, pri železnici čez Karavanke za interese vseh industrijalnih kronovin. Trst se premalo briga za avstrijske dežele, le-teh interes pa zahteva, da se gradi železnica čez Karavanke, podaljša pa naj se ta progna skozi Bohinj. Solnograški zastopnik dr. Keil se je seveda potezal za železnico čez Turo.

Tekom debate so govorili še razni drugi poslanci, a le o lokalnih rešeh. Zbornica je odobrila proračun železniškega ministerstva in začela razpravo o proračunu poljedelskega ministerstva in o melioracijskem kreditu za 1897. l.

Govoril je danes samo poljedelski minister grof Ledebur in sicer samo o bukovinskih razmerah, potem pa se je razprava pretrgala.

Konec seje je bilo podanih več interpelacij mej njimi interpelacija dr. Šušteršiča glede slabega stanja železniških mostov na barju in pri Litiji.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 15. januarja.

Razvoljavljena prepoved. Upravno sodišče je razvoljavilo ustavljenje sklepa graškega mestnega zastopa, da mesto župan zastopa pri Bismarckovi slavnosti in da se zasadi v spomin te slavnosti na mestnem svetu Bismarckov hrast. Upravno sodišče v tem sklepu ni nič nezakonitega videlo. Če je stvar demonstracija, naj bode, da le nezakonita ni. Seveda župan se tudi sedaj Bismarckove slavnosti ne udeleži, ker je že minula, a Bismarckov hrast se pa zasadi, da bode spominjal še pozne potomce o prusofilskem mišljenju graškega mestnega zastopa. Graški mestni zastop pa sedaj pač ne bode popustil nobene prilike, da pokaže svoje velikonemško mišljenje.

Ljudski denar. Poslanec Schlesinger že dolgo priporoča, naj bi se upeljal namesto sedanjega kovinskega denarja neki nepokrit papirnat državni ali ljudski denar. Ta denar bi imel svoje jamstvo v nepremičnini vseh državljanov. Gospod Schlesinger prvič menda ni pomislil, da bi to jamstvo ne bilo tako veliko, ker so posestva v Avstriji močno zadolžena. Vseled tega bi država ne smela izdati toliko tega denarja, kakor misli Schlesinger, če bi hotela, da bi res kaj veljave imel. Njegova veljava bi se močno menjavala, bila bi odvisna od dobrih in slabih letin, od političnega položaja itd. Vse bi postalo nekako nestalno, ker bi gotovo ne pospeševala narodnega gospodarstva. Če krščanski socialisti ne vedo družega nasvetovati v zboljšanje ljudskega blagostanja, kakor upeljavajo tacega denarja, bodo pač s svojo modrostjo kmalu pri kraju. Razsodni ljudje morajo vanje zgubiti zaupanje.

Boj proti avstroogerski pogodbi. Ogersko deželno industrijsko društvo hudo agituje proti obnovljenju pogodbe z Avstrijo. Sedaj razširja neko peticijo na državni zbor, naj pogodbe nikar ne obnovi, temveč naj se osnuje samostojno ogersko carinsko ozemlje. Ogerska se mora popolnoma osamosvojiti od Avstrije. Njene koristi se popolnoma nasprotno avstrijskim koristim. Če se to ne zgodi, ni na Ogerskem nobena večja industrija mogoča. Ogrji morajo pred vsem na to gledati, da izrinejo vse avstrijske industrijske izdelke iz Ogerske. Tudi pri zalaganjih za ogersko državo, se morajo izključiti vsi Avstrijci, ker drugače dobe zalaganje Avstrijci, kajti pri njih je industrija bolj razvita in lažje ponudijo nižje cene. Po našem mnenju je to agitacija vlada najela, ki se bode na to gibanje sklicevala, da doseže ugodnejšo pogodbo. Madjari tako agitujejo proti avstrijskim pridelkom, a če se kje agituje proti ogerski moki, se pa pritožujejo. Če se avstrijskim izdelkom zapre pot na Ogersko, je naravno, da se ogerskemu žitu in moki k nam.

Pravda zaradi Stambulova umora. Bivši minister Načević se je obrnil do belgijskega konzula in do sofijskega državnega pravdnika, naj vse storita, da bode mogel biti zaslišan brez lastne nevarnosti Niškov, kateri trdi, da je on (Načević) kriv umora bivšega ministerskega predsednika Stambulova. Po našem mnenju je Načević lahko to zahteval, ker je vedel, da se preiskava ne bode nadaljevala. Če je res, kar trdi Niškov in drugi Stam-

bulova prijatelji, je tudi knez Ferdinand tako za-
motan v to stvar, da ni misliti, da bi državni
pravdnik predlagal novo preiskavo. Zato se pa Na-
čević s svojim opravičevanjem še ni opral. Ko bi
bil državni pravdnik hotel zahtevati, da se raztegne
preiskava na višje osebe, bi bil to že lahko storil
na podlagi izpovedeb nekaterih prič pri dotični
obravnavi in zlasti na podlagi Stambulova pisma,
ki se je tedaj prečitalo, a on je dobro vedel, da
tega storiti ne sme.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. januarja.

— (Dež. predsednik baron Hein) je bil
včeraj pri cesarju v avdijenci.

— (Svojo lastno stranko) je sinoči obsodil
„Slovenec“. Govorec o tesnoprčnosti socijalnih de-
mokratov pravi: Povsod drugod je vsakemu dano
na prsto voljo, kaj hoče brati in kaj si hoče na-
ročiti, le pri socijalnih demokratih si morajo na-
ročiti to, kar jim kolovodje ukažejo. Je li to pro-
stost? — Popolnoma pritramo „Slovenca“, dvo-
mimo pa, da bi bilo „povsod drugod“ kaj boljše.
V živem spominu so nam pastirski listi, propovedi
in javni govori, katerih namen je bil, duhovništvu,
odnosno ljudstvu zabičiti, da si sme naročiti le to,
kar mu kolovodje ukazujejo. Ali je mar to bila
prostost?

— (Gorupove ustanove za višjo dekliško
šolo.) Velikodušni g. Josip Gorup je podelil na
podstavi II. člena ustanovnega pisma pristojne mu pra-
vice ustanove nastopnim petim učenkam I. letnika višje
dekliške šole: Erlindi Bernard, Mariji Boltar, Mariji
Bunc, Rozi Jebračin in Sofiji Praprotnik. Ustanove
po 200 gl. bodo prejemale te učenske od začetka
prvega tečaja pa do konca študij na tej šoli. Iz-
plačevala jih bodo deželna blagajnica v pololetnih
predplačilnih obrokih, in sicer obrok za prvi le-
tošnji tečaj takoj, nadaljnje obroke pa v drugi po-
lovljici meseca aprila in oktobra vsakega leta.

— (Repertoar slovenskega gledališča.)
Jutri se bode zadnjikrat v letošnji sezoni pela
opera „Norma“. V torek se bode v drugič pela
Parmova opera „Ksenija“ pred opero pa se bo
igrala Ogrinčeva izvorna igra „Kje je meja“. Ker
sta opera in igra primeroma jako kratki, doda
se še nekaj kot tretjo točko. — Začetek jutrišnji
predstavi „Norme“ bo na večstransko željo ob
8. uri.

— (Slovensko gledališče) Burka „To je
dekle“ je tudi pri včerajšnji predstavi napolnila
gledališče in številno občinstvo izvrstno zabavala,
dasi se nekateri prizori niso posebej posrečili, ker
so se neki predstavljalci preveč borili s spominom.
Vsa pozornost je bila seveda osredotočena na gđ.
Polakovo, našo izvrstno subreto, in na gospoda
Ine manna, katera sta pomogla igri do popolnega
uspeha, a tudi druge moči zlasti gosp. Podgraj-
skega in Perdana moramo toplo pohvaliti.
Vse kaže, da se bode igra še večkrat mogla pred-
stavljati.

— („Narodna čitalnica“) Obozarjamo na
mali ples, kateri priredi čitalnica 17. t. m. Razen
tega plesa priredi društvo v letošnjem predletu še
nastopne plesne zabave in sicer: dne 23. t. m. mali
ples, dne 1. februarja sijajni Vodnikov ples, dne
14. februarja mali ples in 28. mali ples. Sijajni
Vodnikov ples vršil se bode v veliki dvorani „Na-
rodnega doma“, mali plesi se bodo vršili v mali
dvorani „Narodnega doma“ in bodo s slednjimi vsed
mnogostranski izraženi želji združene tudi plesne
vaje za slovanske narodne ples „Kolo“ in „Beseda“.
Pristop k vsem tem zabavam imajo izključno le
člani. Pri vseh navedenih plesnih veselicah bo igral
oddelek vojaške godbe c. in kr. pešpolka Leopold
kralj Belgijcev št. 27. — Začetek vselej točno ob
8. uri zvečer.

— („Slovensko planinsko društvo“) Pred-
včerajšnjega zabavnega večera „Slov. plan. dru-
štva“ se je udeležilo zopet jako mnogo občinstva,
kar priča, da se število prijateljev slovenske turi-
stike vedno bolj množi, in da ideja planinstva pro-
dira vedno bolj v širše kroge. Predaval je gosp.
prof. Macher o Plitvičkih jezerih jako zanimivo
in zabavno, za kar mu je donela bučna pohvala in
priznanje. Vsakega navdušil je za te divne kraje
naše bratske Hrvatske, k temu so pripomogle zlasti
mnogo slike, katerih je prinesel g. predavatelj s
sabo jako veliko in katere so nam natančneje pred-
stavljale čarobno Plitvičkih jezer in slapov. Kvartet
„Ilirija“ je pel krasno, zlasti je ugajala vsakemu
planincu mila pesem „Planinska roža“. Dolgo se
ni družba razšla. Vsem prijateljem „Slov. plan.
društva“ in turistike bo ustrezno, če nam priredi
planinsko društvo še več takih večerov.

— (Domača umetnost.) Pri g. Giontiniju
na Mestnem trgu razstavlja domačin g. M. Jama
dve slike, predstavljaljoči pokrajine iz naše prekrasne
Gorenjske. Umetnika poznamo že po izvrstnih ri-
sarijah v „Dom in Svetu“. Želeli je, da se najde
kmalu kak mecen, kateri bi hotel svoj salon okra-
šiti s tema slikama in tako pomoči nadarjenemu
umetniku.

— (Stanje ljubljanskih cest in ulic)
Mestna občina stori kar je mogoče za ceste. Ne-
prestanoma dela blizu 200 ljudij, 46 voz pa dovažajo
materijal. To prouzroča seveda ogromnih stroškov,
vzlic temu se čuje mnogo pritožb, a največ zate-
gadelj, ker ljudje ne vedo, da mestna občina nima nič
opravitvi z eraričnimi cestami, prav te pa so v tako
škandaloznem stanju, kakor kvečjemu še v kaki
vasi. Na Šentjakobskem mostu, oziroma na dotični
erarični cesti, je toliko blata, da je komaj čez priti,
na Dunajski cesti pa, od kavarne „Evropa“, leže
kupi blata že celih šest tednov, a slavni erar se
niti ne zmeni, da bi jih dal odpeljati.

— (Samomor in umor.) Danes zjutraj po-
vozil je gorenjski osebni vlak v Medvodah pomož-
nega železniškega čuvaja Stefana Klema, ki je bil
takoje mrtev. Mož je sam skočil pod vlak. Stefan
Klema je bil včeraj zvečer v družbi A. Frtina ču-
vajevega sina iz Medvod v Ljubljani in sta se oba
ob polnoči odpeljala domov. Frtina so našli danes
zjutraj mrtvega v postelji. Usta je imel z blatom
zamašena. Komisija, ki se je takoj podala v Me-
dvode je dognala, da je Klem svojega tovariša za-
davil iz jeze, ker je slednji dobil definitivno službo
pri železnici, za katero je kompetiral tudi Klema.

— (Velika nezgoda) bi se bila lahko pred-
včerajšnjim zvečer pripetila na progi južne železnice
meji Borovnico in Logom, ker je bil mešanec prišel
na isti tir, po katerem je malo časa pozneje pri-
vozil brzovlak. Čuvaj, ki je to opazil, je vlak pra-
vočasno ustavil. Vlak vozil je na to nazaj na po-
stajo v Borovnico in se soravil na pravi tir.

— (Odbor „Narodne čitalnice“ v Kam-
niku) se je pri obnem zboru dne 27. decembra,
oziroma odborovi seji dne 30. decembra tako le
konstituiral: predsednik g. Jože Močnik, lekarnar
in župan; podpredsednik g. France Fierin, trgovec;
tajnik g. Makso Debove, cand. jur.; blagajnik g.
Anton Pintar, trgovec; knjižničar g. Jože Stale,
zasebni uradnik; — odborniki: g. Jože Fajdiga,
trgovec; g. Janko Grašek, trgovec; g. Avgust
Trpic, posestnik; g. Ivan Žurji, trgovec — vsi v
Kamniku Društvo priredi v nedeljo 17. t. m. svojo
predpustno veselico s petjem, tamburanjem, plesom
in prsto zabavo. Začetek ob polu 8 uri zvečer.
Vstopnica navadna. Pri veselici sodeluje sakstet
godbe „Stütz“.

— (Iz Lesec) nam piše g. Legat, da kme-
tijska družinica v Lescah dne 17. t. m. nima
veselice.

— (Izstop Sloencev iz štajerskega dežel-
nega zbora.) Praški „Narodni Listy“ izjavljajo, da
slovenski dež poslanci štajerski morda v kratkem
izstopijo iz dež. zbora. Odloči se to koj v jedni
prvih sej pri volitvi dež. odbornikov. Konservativci
se branijo, prepustiti Sloencem mandat kmetijskih
občin, kateri je bil zadnjih 12 let v rokah posl.
Karlona, dočim je malo upanja, da bi obveljal Kar-
lonov predlog, naj se spremeni dež. red in ustanovi
še jedno deželnooborniško mesto, katero naj bi
dobil jeden slovenskih poslancev. Čim spoznajo Slo-
venci, da so bile ničeve nadeje, s katerimi so vsto-
pili v dež. zbor, izstopijo koj in pojasne svoj korak
v posebnem oklicu na volilce.

— („Slovensko društvo v Mariboru“) skliče
v kratkem zaupne moče s Slov. Štajerja na
shod, na katerem se postavijo kandidatje za bliža-
joče se državnozbornske volitve.

— (Imenovanja.) Sodni pristav v Celju
g. Ferdinand Sokoll pl. Reno je imenovan okraj-
nim sodnikom v Slovenjem Gradci na mesto okr.
sodnika dra. Aleksandra Globočnika, kateri je
premeščen v Korjance.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za
Šmarje in Slatino) priredi v nedeljo dne 24. pro-
sijaca t. l. v prostorih gosp. Karola Jagodiča svoje
letno zborovanje. Začetek ob 5. uri zvečer. Po
zborovanju se vrši koncert, pri katerem sodeluje iz
posebne prijaznosti mešani zbor iz Št. Jurija in
moški kvartet „Vzgoja“, temu pa siedi prosta za-
bava. Svira šmarijska godba.

— (Priprave za državnozbornske volitve
na Koroškem) Koroški Slovenci se marljivo pri-
pravljajo za prihodnje državnozbornske volitve. Dne
29. t. m. prirede prvi shod, kateremu sledi še več
drugih. Morda jim bo sreča mila, da spravijo v
poselansko zbornico svojega poslancev.

— (Otvoritev novega hotela v Dubrov-
niku) Dne 29. t. m. bo v Dubrovniku slavnostno
otvorjenje novega hotela „Imperial“, kateri je zgra-
dilo društvo za zgradbo hotelov in zdravilišč Du-
brovnik Kotor. Najugodnejšo priliko, priti pravo-
časno k tej svečanosti, daje hitri parobrod „Pan-

nonia“, ki odide z Reke v sredo dne 27. t. m. ob
poljednajstih dopoldne.

— (Nenavaden dvoboj.) Na Reki sta se
sprla dva gospoda in konec prepira je bil poziv na
dvoboj. Pozvani gospod je dvoboj vzprejel in poslu-
žuje se pristojne mu pravice, izbrati si orožje,
zahteval dvoboj na pesti „boxing“. Dvoboj se je
vršil in je pozvanec udaril izzivalca parkrat tako
krepko po nosu, da se je ta brez zavesti zgudil.
Svedoki so na to izjavili, da je stvar „viteški po-
ravnanje“. Kako že pravi Revček Andrejček? Oj,
svet je blaznica!

* (Princezinja in cigan.) Časopisi se ba-
vijo še vedno z romanom princezinje Chimay in
madjarskega cigana Rado. Zdaj se javlja, da hoče
princezinja Chimay postati chansonetna pevka.
Princ Chimay je vložil tožbo na ločitev zakona.
Iz Bruselja se poroča, da se pri tej priliki razkrije
ljubavno razmerje mej princezino Chimay in nekim
vladarjem. Kdo je ta vladar ugane vsakdo, kdor
ve, da je belgijski kralj velik častilec lepih dam.

* (Previsoke hiše) Novojoški zakonodajni
zastop se bo v kratkem bavil z načrtom zakona, s
katerim se hoče preprečiti zidanje previsokih hiš.
Ta zakon bo določal, da ne sme nobena hiša imeti
več nego petnajst nadstropij.

Brzjavke.

Dunaj 15. januarja. Poslanska zbor-
nadaljuje danes razpravo o proračunu polje-
delskega ministerstva. Oglasil se je tudi posl.
Stephanowicz, da odgovarja na napade
ministra Ledeburja v včerajšnji seji. V poučenih
krogih se zatrjujejo, da je Ledeburjevo stališče
jako omajano.

Dunaj 15. januarja. Uradni list pri-
javlja imenovanje poslancev Exnerja gene-
ralnim komisarjem pri razstavi v Parizu in
statut za avstrijski oddelek te razstave.

Linc 15. januarja. Ebenhoch potrjuje
v „Volksblattu“ vest, da se snuje jednotna
nemška klerikalna stranka.

Pariz 15. januarja. Listi javljajo iz
Aten, da je situacija na Kreti skrajno kri-
tična. Mladoturška stranka je prosila Grško
pomoči.

London 15. januarja. Iz Bombaya so
došle strašne vesti. Polovica prebivalcev je
zbežala, mej njimi vsi tujci. Kuga se straho-
vito razširja. Včeraj je umrlo 2356 oseb,
obolelo 3394 oseb. Domačini nečeje mrličev
pokopavati.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v
Ljubljani. (Dalje.) X. Zbornični tajnik poroča
vled dopisa c. kr. deželne vlade z dne 14. decem-
bra 1896, št. 16347, o načrtu pravil za zadrugo
vseh obrtov v sednem okraju črnomaljskem in o
načrtu pravil za pomočniški zbor in razsodniški
odbor. Kakor je razvideti iz poročila poslanega
c. kr. okrajnemu glavarstvu v Črnomlji, je v tem
sodnem okraju 310 obrtnikov, od katerih jih pripa-
da k trgovskim obrtom 71 in k gostilničar-
skemu in krčmarskemu obrtu 112. Od rokodelskih
obrtov so najbolj zastopani čevljarji, krojači, me-
sarji, kovači in peki, na kolarje, ključničarje, klo-
bačarje, kleparje, steklarje pripadajo le po dva za-
stopnika. Predležeča pravila so sestavljena po osnov-
nih pravilih in se predlagajo le male spremembe.
Odsek je mnenja, da je za učno dobo določena
3 leta pustiti, ker ta pride na deželi v poštev skoro
le pri rokodelskih obrtih in se ta pri teh pač ne
more krajši določiti. Na deželi se pač tudi redko
pripeti slučaj, katerega ima pred očmi ukaz mini-
sterstev za trgovine, notranje zadeve in za uk in
za bogočastje z dne 5. julija 1892, drž. zak. št. 106,
in s katerim se dopolnjuje in deloma izpreminja
minja ukaz z dne 17. sept. 1883, drž. zak. št. 149,
glede določila števila let, katera se je kak prositelj
za rokodelski obrt moral uporabljati kot učenec ali
pomočnik pri tem obrtu ali pri kakem dotičnem
obrtu analognem tvorničnem obratu. V § 10., točka
6 bi se naj določilo, da mora preskušnja učen-
ceva pokazati, da se je učenec v svoji stroki po-
polnoma izobrazil. Stavak: „Klaj in kje se ima
vršiti učenčeva preskušnja, določa v posameznih
slučajih zadržni zbor“, naj bi se izpustil. Če bi
se poslednje določilo pustilo, bi se v tem po mnenju
odsekovem nekaj napravilo, kar bi bilo v stanu
provzročiti, da bi postala zadruga neprijateljna. V
nasprotji bi pa bilo tudi z neko prejšnjo določbo,
ki določa, da se ima učenec po prestani učni dobi
podvreči preskušnji pred zadržnim starejšinstvom.
V § 10., točka 6 e ni določeno število učencev,
katere more imeti vsak obrtnik. Po mnenju odse-
kovem nimajo rokodelci črnomaljskega okraja toliko
učencev, da bi se učni smoter ne mogel doseči.
Po njegovem mnenju torej ni treba vzprejeti spro-
ženega določila, iz katerega bi bilo posneti, koliko
učencev bi smel vsak obrtnik imeti.

(Dalje prih.)

Pomirljivo

bliz razkrajajoče in izvrstnega okusa so
antikataralične pastile lekarja Piccolli-ja v Ljubljani
(Dunajska cesta)
katere učinkujejo proti hripavosti in olajšujejo kašelj. —
Cena škatljici 25 kr., 10 škatljic 2 gld. 5 (44—2)

Štev. 40. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 764.

Nepreklicno zadnjokrat v tej sezoni.

Začetek ob 8. uri.

V soboto, dne 16. januarja 1897.

Četrtek:

NORMA.

Tragična opera v dveh dejanjih. Spisal F. Romani. Poslovenil A. Peterlin. Uglasbil Vincenzo Bellini. Kapelnik g. Hillarij Benisek. Režiser g. Josip Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 8. uri. Konec po 10. uri.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov.

Prihodnja predstava bo v torek, dne 19. januarja 1897.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Janeza Vodnika zemljišče v Ihanu, cenjeno 2555 gld., (v drugič) dne 16. januarja na Brdu.

Blaža Petriča posestvo v Podklancu, cenjeno 5737 gld., dne 16. januarja in 19. februarja v Rbnici.

Ivana Valenčiča posestvo v Narinu dne 18. januarja v Postojni.

Frana Černeta v Ljubljani premičnine (več voz in konj), cenjene 550 gld., dne 18. januarja in 1. februarja v Ljubljani

Frana Kneza posestvo na Jezici, cenjeno 380 gld., dne 19. januarja in 11. februarja v Kamniku.

Alojzije in Frana Zajca posestvo v Babni gori, cenjeno 945 gld., dne 19. januarja v Trebnjem.

Janeza Pirnata posestvo v Vel. Poljansh, cenjeno 800 gld., dne 19. januarja in 19. februarja v Ribnici.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 13. januarja: Janko Likar, nadučiteljev sin, 49 let, Karolinska zemlja št. 28, vratca. — Viktorija Blumauer, sprevednikova žena, 26 let, Rešljeva cesta št. 23, jetika.

Meteorologično poročilo.

Januar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
14.	9. zvečer	733 0	2 8	sl. jzah.	oblačno	
15.	7. zjutraj	734 6	2 2	sl. jzah.	delež	1 1
"	2. popol.	735 0	3 9	sl. jzah.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 2 4°, za 5 0° nad normalom.

Loterijske srečke 13. januarja.
V Brnu: 62, 9, 23, 83, 52.

Dunajska borza

dne 15. januarja 1897.

Skupni državni dolg v notah	101 gld	70
Skupni državni dolg v srebru	102	10
Avstrijska zlata renta	123	10
Avstrijska krona renta 4%	100	75
Ogerska zlata renta 4%	122	—
Ogerska krona renta 4%	99	60
Avstro-ogerske bančne delnice	959	—
Kreditne delnice	374	25
London vista	119	90
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	77 1/2
30 mark	11	75
40 frankov	9	52
Italijanski bankovci	5	30
C. kr. cekini	—	66

Dne 14. januarja 1897.

1% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	146 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	25	"
Ljubljanske srečke	22	50	"
Budolfove srečke po 10 gld.	24	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	25	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	482	—	"
Papirnati rubelj	—	27 1/2	"

Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš iskreno ljubljani oče, oziroma soprog, svak in strije, gospod

Anton Drašček

trgovec z lesom in krčmar

danes ob 3. uri popoldne, v 43. letu svoje dobe nagloma v Gospodu zaspal.

Truplo dragega rajnega preneslo se bo v soboto, dne 16. t. m., ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Vodmat št. 55, k večnemu počitku na pokopališče k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Dragega rajnega priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 14. januarja 1897.

(108) Žalujoča rodbina.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (15-12)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. sjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gasteln, Zell na Jesenu, Inomest, Bragene, Gurth, Genova, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Heb, Francova vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. sjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. sjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmundena, Ischla, Ausseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoludne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Paris, Genova, Gurth, Bragene, Inomest, Zell na Jesenu, Lend-Gasteln, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. svečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. sjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 52 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. sjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. svečer, ob 10. uri 35 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. sjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoludne, ob 8. uri 20 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

„Ljubljanski Zvon“

je po nizki ceni na prodaj, in sicer letnika 1894 in 1895 v Bonačeve platnice vezana, letnik 1896 pa nevezan. — Ponudbe naj se pošljejo pod: J. M. v Trebnjem. (102—2)

Danes v petek, dne 15. t. m.

v hôtelu „Pri slonu“

nastop (107—1)

elitne družbe

Baldwin.

Začetek ob 8. uri.

Vstopnina 40 kr.

Št. 664.

Razpis.

Zaradi oddaje

zidarskih, kamnoseških in tesarskih del ter dobavo železnine

za zgradbo nove hiše na mestu bivše meščanske bolnice v Ljubljani vršila se bo pri mestnem magistratu ljubljanskem

dne 3. februarja 1897

ob 10. uri dopoludne

javna pismena ponudbinska obravnava.

Pismene ponudbe opremljene morajo biti s 5% na podlagi skupnega ponujanege troška preračunjenim vadijem in jih je izročiti v zapечатelih zavitkih do določenege časa pri mestnem stavbinskem uradu ljubljanskem, kjer so tudi v navadnih uradnih urah načrti, proračuni, pogoji ter drugi potrebni pripomočki vsakemu na vpogled razgrnjeni.

Na ponudbe, katere bi po predpisih opremljene ne bile, ali na take, katere bi se prekasno vložile, se ne bode oziralo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 12. januarja 1897.

Kemične barvarije ni treba!

Sleheri si lahko doma v 10 minutah obleko in perilo pobarva v vseh barvah.

Epohalna iznajdba!

500% prištedenja!

MAYPOLE SOAP

angleško barvilno milo
barva vsako barvo in otenjavo.

V 10 minutah lahko vsakdo z malo vrele vode in s tem angleškim barvilnim milom barva in snaži obleke, bluze, preproge, robe, svilne in cvrtnate rokavice, srajce, nogovnice, ovratnike, svilno blago, trakove, čipke, atlas, baržun, strusova peresa, ljubnate slamnice itd. — Niti na rokah, niti na posodah ne preostaja sled tega barvilnega mila. — Je trpežno v perilu in ne zgubi barve na solncu. — Naredi staro obleko novo in modno. — Je strupa prosto in ne razjeda materiala. — Velja 40 kr. komad (cena 50 kr.), s katerim se lahko barva cela toaletna. — Vsak komad barvilnega mila ima navod za uporabo.

!!!Patentirano po vsem svetu!!! Ltd.,

The American and Foreign Maypole Soap Syndicate
London.

Maypole Soap agentura na Dunaju, Mariahilferstrasse 105.

Glavna zaloga v Ljubljani pri Antonu Krisper-ju.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Velika 50-krajcarska

loterija v Inomostu.

Zrebanje
nepreklicno
20. februarja.

(76-4)

Glavni dobitek

75.000 kron

v gotovem
z 20% odbitka.

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. Mayer, banka v Ljubljani.

Trnkóczy-jeva ustna voda
steklenica 50 kr.

Trnkóczy-jev zobni prašek
škatljica 30 kr.

kakor tudi

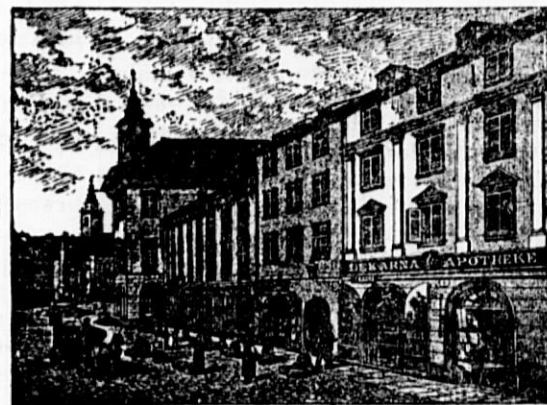
vse

medicinično-
farmaceutične

izdelke

specijalitete

i. t. d.

dijetetična
sredstva
homeopatična
zdravila
medicin. mila
parfume
i. t. d.

priporočajo in razpošiljajo na vse kraje sveta lekarniške tvrdke:

Ubold pl. Trnkóczy, v Ljubljani, na Kranjskem.

Viktor pl. Trnkóczy, na Dunaju, Margarethen.

Dr. Oton pl. Trnkóczy, na Dunaju, Landstrasse.

Julij pl. Trnkóczy, na Dunaju, Josefstadt.

Vendelin pl. Trnkóczy, v Gradcu, na Štajerskem.

Razpošilja se s prvo pošto.

(3297—8)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.